

ת"פ 20969/01 - מדינת ישראל נגד אליהו אומזגין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20969-01 מדינת ישראל נ' אומזגין

לפני
בעיני:

כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המAssertionה

נגד

אליהו אומזגין
ע"י ב"כ עו"ד חן הולנדר

הנאשם

玠 דין

הרקע:

1. הנאשם שלפניו הורשע, על פי הודהתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גנבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין תשל"ז - 1977. הסדר הטיעון כלל הסכמה לפיה בטיעוניה לעונש תגביל המAssertionה את עצמה לעונש מאסר למשך 6 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למثالון.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, החל מחדש נובמבר 2013 עבד הנאשם בمساعدة בירושלים. בין היתר היה הנאשם אחראי על קופת המסעדה. בתחילת שנת 2014, במספר מועדים שאין ידועים במדויק, הנאשם הzin בקופה הזמן מזון ללקוחות, ולאחר מכן ביטל אותן, ונטל את שווין במזומנים. בדרך זו גנב הנאשם סך של 6,000 ש"ן.

תמצית טיעוני הצדדים:

3. המAssertionה טענה כי מתחם העונש ההולם למשטי העבירה שביצע הנאשם נע בין מספר חודשים מאסר אשר אפשר שירות בעבודות שירות, לבין 8 חודשים מאסר בפועל, וכי העונש המתאים לנאשם כולל מאסר בפועל למשך 4 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למثالון.

בכל מערך התעסוקה ובأמונה של המעסיקים בעובדייהם. המAssertionה טענה כי עבירה של גנבה ממعبיד קשה

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין

לגלו, בשל הגישה הקלה של עובדים לכיספי מעבידיהם, וכי הנאשם לא השיב את הכספיים שגנב. המאשימה הדגישה כי מדובר במעשים חוזרים, ולא במעשה חד פעםית.

לזכותו של הנאשם זקופה המאשימה את הודהתו ואת פרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות. לחובתו זקופה את עברו הפלילי, הכלול, בין היתר, בעבירות רכוש קודמות, ואת האמור בעניינו בתסוקיר שירות המבחן, בדבר קשיין להתמיד בטיפול ולהימנע ממעורבות פלילית, דפוסים עבריניים שרכש וסירבו להשתלב בטיפול.

.4. ההגנה מצדה ביקשה להטיל על הנאשם צו של"צ, בכל היקף שייקבע.

הסנגור עמד בטעונו בהרחבת על כך שבניגוד להודעת המאשימה כי בכוונתה להuid את המתalon במסגרת פרשת העונש, היא לא עשתה כן, בשל סירובו של המתalon להuid או להגיש הצהרת נגע עבירה. לטענת הסנגור, המסקנה המתיחסת מהסיפור האמור אינה שהינתן השיב למתalon את הכספיים שגנב ממנו.

הסנגור ציין כי הנאשם הודה ונטל אחריות, וטען כי הוא עשה זאת מתוך הכרה בפסול שבמעשיו, על אף שידע שהמתalon יסרב להתייצב ולהuid בבית המשפט.

עוד הפניה ההגנה לפרק הזמן הארוך שחלף מאז ביצוע העבירה, ולאיחור הניכר שחל בהגשת כתב האישום.

בהתייחס לתסוקיר שירות המבחן טענה ההגנה כי הנאשם סבר שהוא אינו זוקק לטיפול במסגרת מרכז ים, כי הטיפול המוצע "גדול עליו", כלשונה, וכי הוא מצוי בטיפול אינטנסיבי ואני עווה שימוש בסמים מסוכנים זה תקופה ארוכה.

הסנגור הlion על כך שהמומנה על עבודות שירות ביסס חוות דעת שלילית ביחס לנายน על סמך התנהגותו בעבר. לעומת זאת, מדובר ב"סוג של דעה קדומה".

.5. הנאשם טען כי הוא הוא עורק שניי בחיים וכי הוא עזב את העולם היהודי. לדבריו, מזה כשנה הוא נקי מסמים ומאלכוהול ועובד במסעדה. ביום הוא שוכר דירה, אב לילד ועומד לפני ילדיו השני.

تسוקיר שירות המבחן חוות דעת הממומנה על עבודות שירות:

.6. שירות המבחן עמד בתסוקירו על נסיבותו האישיות, המשפחתיות, החינוכיות, הנורמטיביות והתעסוקתיות

של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם החל לצרוך סמים ואלכוהול עוד מגיל צעיר ביותר, ועסק בהימורים. בהיותו בן 17 הוא שולב בטיפול במרכז يوم לנוער, אך נשר בשל אי שיתוף פעולה. בהמשך הוציאו לו תוכניות טיפוליות שונות, אולם הוא לא הגיע מוטיבציה להשתתף בטיפול. לפניו כשנתיים שולב הנאשם במרכז يوم לנפגעים סמים, אך עזב לאחר כשבועיים, וניתק את הקשר עם שירות המבחן לתקופה ארוכה. בהמשך הוא יצר קשר עם שירות המבחן, שולב בקהילה טיפולית, אך נשר לאחר חודש.

עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה, והביע עליה חרטה. להתרשותם של שירות המבחן, הנאשם רכש במשך השנים דפוסי עבריניות מושרים והתמכר לשימוש בסמים ואלכוהול. ביום הוא מבטא הבנה ראשונית למורכבות מצבו ולהשלכות מעשייו ומבע רצון מילולי לבחינה עצמית ופנימית. אולם, הנאשם מתקשה להתמסר לטיפול ארוך וממושך, ולמרות ניסיונות רבים במהלך השנים, הוא מתקשה להתميد בטיפול ולהימנע משימוש בסמים וממעורבות פלילית. שירות המבחן ראה חשיבות רבה בשילוב הנאשם בטיפול במסגרת אינטנסיבית וכולנית, במסגרת קהילה או מרכז يوم, אך הוא סירב לכך, ושלל נזקיות טיפולית.

יחד עם זאת, מזה כחודש מצוי הנאשם בטיפול פרטני במסגרת של"מ, משותף פעולה ומגיע לרוב המפגשים. בוועדת האבחון שנערכה לו ביחידת של"מ עלה כי ישנה בעיה של התמכרות לשימוש בסמים ואלכוהול, ודפוסי עבריניות מגיל צעיר. עוד עלה כי הוא מגלה קושי יומיומי בוויסות דחפיו ובניהול אורח חיים נורמטיבי. מסקנת גורמי הטיפול הייתה טיפול פרטני שבועי אינו מספיק לשם>Edit שינוי במצבו, וכי יש לשלו במרכז يوم לנפגעים סמים ואלכוהול. בסופו של דבר, הנאשם לא שיתף פעולה, ולא הביע נוכנות להשתתף בטיפול זה.

משכך, נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית בעניינו.

. 7. הממונה על עבודות שירות ציין בחווית דעתו כי לא נמצא מקום להשחתת הנאשם.

בחווית הדעת פורט כי על פי גזר דין קודם שניתן נגד הנאשם היה עליו להתייצב ביום 22/10/2014 לריצוי 6 חודשים לעבודות שירות. הנאשם נעדר רבות ותפרק באופן לקוי, ולכן הופסקו העבודות השירות. במקביל להליכים משפטיים שננקט הנאשם נגד הפסקת העבודות השירות באופן מנשי, נתנו לו הזדמנויות להמשך ריצוי העבודות השירות, אך הוא המשיך להיעדר, לא מלא את התחייבותיו, התлонן על קושי בריאותו שלא אושר ולא השיב לניסיונות לאתרו. לבסוף, בעקבות החלטת בית המשפט העליון מיום 9/3/2016, היה עליו לרצות את יתרת עונשו במאסר מאחרי סORG ובריח.

דין ומסקנות:

.8. ברור לכל כי מעשה של גניבה פוגע בקניינו של נפגע העבירה. שעה שנפגע העבירה הינו מעסיקו של העבריין, נפגע, בנוסף, האמון המתחייב בין המעביר לעובדו במסגרת יחסית העובדה. פגיעה כאמור אינה עומדת בפני עצמה, אלא משליפה על כלל הגוף העסקיים, על חופש העסקה והעבדה ועל יכולת להביא לצמיחתם של בתיה העסק תוך התנהלות הגונה ושומרת חוק (השווא: עפ"ג (ח'י) 40674-04-13 מדינת ישראל נ' קטש 11/7/2013). הנאשם שימש בעבודתו בתפקיד אחראי וריגיש, כאשר היה מופקד גם על קופת בית העסק. מדובר בתפקיד המחייב מתן אמון רב מצדיו של המעסיק, ומושך מידת פגיעתו של הנאשם באמון זה גבוהה אף היא.

העובדת שאין מדובר באירוע חד פעמי, אלא שהנאשם חזר על מעשיו במספר הזדמנויות, מעכימה את מידת הפגיעה בערכיים החברתיים המוגנים.

יחד עם זאת, אין להתעלם מסכום הכספי שהנאשם גנב, העומד על סך של 6,000 ל"נ. אף כי אין מדובר בסכום מבוטל, הוא אינו גבוה באופן יחסית.

.9. כאמור, הנאשם חזר על מעשיו מספר פעמים, ולא פעל באירוע אחד, חריג ויוצא דופן. מכאן מתחייבת המשקנה כי הוא פועל לאחר מידה מסוימת של תכנון מראש, לכל הפחות, ולא באופן ספונטני או אקרים.

חלקו היחסוי של הנאשם בביצוע מעשי העבירה הוא מלא. הנאשם, והנאשם בלבד, הוא שביצע את העבירה ונושא באחריות לה.

על הנזק שהוא צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות עמדנו לעיל. כאמור, מדובר בפגיעה בקניינו של המעביר בסך של 6,000 ל"נ, ובפגיעה באמון. זהו גם הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה.

.10. בהתחשב בערכיים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, כאמור לעיל, בנסיבות הענישה הנהוגה (השווא: רע"פ 3153/10 **שבతשורי נ' מדינת ישראל נ' 29/4/2010**, ת"פ (שלום ת"א) 44643-04-17 **מדינת ישראל נ' אرسلן 27/3/2018**, ת"פ (שלום ת"א) 3888-10-14 **פרקליות מחוז תל אביב פלייל נ' אשכנזי 6/3/2018**, ת"פ (שלום ק"ג) 53142-02-16 **מדינת ישראל נ' אבו סולב 26/2/2018**, ת"פ (שלום ת"א) 60380-02-16 **מדינת ישראל נ' דודובסקי 21/1/2018**, ת"פ (שלום קריות) 48186-12-17 **30161-01-17 מדינת ישראל נ' מיילצ'ר 10/1/2018**, ת"פ (ק"ג) 12-12-13 **מדינת ישראל נ' קנפו 29/9/2013**, ת"פ (ק"ג) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דיטיאשוולי 3/9/2013**), ובנסיבות הנ"ל הקשורות בביצוע העבירה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למשיעי העבירה שביצע הנאשם נע בין עונישה מוחשית שאינה כוללת מאסר בפועל, לבין 10 חודשים מאסר בפועל.

.11. לצורך גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של

הנואם, את הפגיעה שתיגרם לו, מطبع הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהאונש שיוטל עליו, ואת הودאותו בשלב מוקדם מאוד של ההליכים, אשר חסכה מזמן של העדים המפורטים בכתב האישום, זמן שלצדדים ומשאבי המערכת. עוד יש להתחשב בפרק הזמן הממושך שהלך מאז ביצוע העבירה, אשר נגרם בעיקרו בשל השינוי בהגשת כתב האישום, באחריות שהנאום נטל על עצמו, בחרטה שהביע, בבדיקות לאייתור שם שנערכו לו ואשר נמצאו נקיים, ובשתלבותו בטיפול ביחידות של"מ. אולם, לטיפול זה משקל מוגבל יותר, שכן להערכת גורמי הטיפול ביחידות והתרשומות שירות המבחן, אין בו כדי להביא את הנואם לעורך שינוי מהותי וציבר, אלא שעליו להשתלב במקביל במרכז יומם. אולם, הנואם אינו מעוניין להשתלב בטיפול בהתאם להמלצת שירות המבחן.

אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה על בית המשפט להניח שהנאום החיזיר את הכספי שגנב. אמןם, יש לתת את המשקל המתאים לכך שהמתלונן לא העיד בפרש העונש, חרף הצהרת המאשימה כי בכוונתה להעידו. כך, במקרים העניין יש בחוסר שיתוף הפעולה של נפגע העבירה והעימיות הנגרמת כתוצאה מכך כדי להצדיק הימנעות מחיוב הנואם בפיצוי. אולם, במקרה זה, כשהוא לעצמו, אין די כדי להוכיח את טענתה העובדתית של ההגנה. לעניין זה יש לציין כי הטענה בדבר השבת הגזלה לא נתענה קודם לטיעונים לעונש. הסגנון לא הודיע כי לצורך הוכחת טענה זו הוא שוקל בזמן המתלונן לעדות, והנאום לא העלה טענה זו לפני שירות המבחן. ממילא, לא עמדה למאשימה אפשרות להעמיד את המתלונן בראש על הטענה הנדונה, ולא הבהיר לו כי לצורך זה מתבקש העדתו. במקרה האמור, אין די בכך שהמתלונן לא התיציב לעדות מטעם המאשימה כדי לקבל את טענת הגנה. בנוספ', לא היה בכך שהמאשימה ויתרה על עדותו של המתלונן כדי למנוע מההגנה להיעדו מטעמה. ההגנה לא עשתה כן, ובכך שmeta את האפשרות לבסס את טענתה.

12. לחובתו של הנואם עומדים דפוסי העבריות המושרים אותו רכש במשך שנים, ובערו הפלילי, הכולל 6 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות סמים, רכוש ואלימות, בגין הוטלו עליו עונשי מאסר לתקופה כוללת העולה על 4 שנים. כמו כן, אין להתעלם מכך שניסיונות חוזרים לשלב את הנואם בטיפול לא צלחו, ועתה הוא אינו מבטא רצון להשתלב בטיפול בהתאם להמלצת שירות המבחן.

13. אני מקבל את עמדתו של הממונה על עבודות שירות לפיה הנואם אינו מתאים להשמה בעבודות שירות. סעיף 51(ב)(2)(ה) לחוק העונשין תשל"ז - 1973 מורה כי הממונה רשאי לבסס את חווות דעתו, בין היתר, על הערכות בדבר אופן ביצוען של עבודות שירות קודמות על ידי הנואם. הממונה על עבודות שירות מוסמך היה אפילו לשקול את התנהלותו הקודמת של הנואם, ולהביא בחשבון את החלטת בית המשפט העליון הנזכרת בחווות הדעת, לפיה הוא לא קיבל על עצמו את האחוריות הנלוית לריצוי עבודות שירות. לטעמי, צודק הממונה במסקנותיו כי מי שהוכיח בעבר שהוא אינו נוטל על עצמו אחריות כנדרש לביצוע עבודות שירות, אינו מתאים להשמה פעם נוספת. אין מדובר אפילו בדעה מוקדמת, כפי שטענה ההגנה, אלא בחווות דעת המתבססת כדי על ניסיון העבר.

ברם, אי התאמתו של הנואם לריצוי עבודות שירות מחייבת לקבל את המשקל המתאים בקביעת מושך

המאסר שיוטל על הנאשם.

.14. **לנוכח כל האמור אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל למשך 45 ימים. הנאשם יתיצב לריצויו מאסרו בבית המעצר ניצן ברמלה ביום 10/7/2018 עד לשעה 9:30, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות או דרכו. על הנאשם לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומינוי של שב"ס בטלפונים: 08-9787337, 08-9787377.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור כל עבירה רכוש מסווג פשע.

ג. קנס בסך 2,000 ₪, או 14 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב 5 תשלומיים חודשיים החל מיום 7/10/2018. אולם, אם איזה מן התשלומיים לא יבוצע במלואו או במועדו תעמוד מלאה יתרת הקנס לתשלום מיידי.

5129371 זכויות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מיום

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018.